

11 April 1945

9 June Start.

Dit is en ik senuw nuus g'vrygh.
Ons en "onder grondse" boaschop
oor te brenger. Daal naaffer
op weg en bang dat ons fressen
gaat soudt worden.

Op verschedene pleatsen wesen
te ruggen of gebroke. We liepen
niet te lang want het moesten
nu emmen.

14 April 1945.

5 ou half acht i' avonds.

Groot alarm!!!.!!!.!!!

Daar er geen elektrisch was nooit
de Oldofore honden maar op
honden kekku niet op geug hogen
want wij hebben niks afhoede.

En nu, juist nu is gauw ook heus
naar. Dat en ik hollomaar juffron
v.d. Reg van Groen te halen

Reg an sel drukke op straat. Waffern
heug remm geding

Na en halfstuun moesten we
te emmen gaaf, ons later we thuis
af te wachten wat er verder gebleven
hou. Later op de vond onthullen
we brand. Het bleek dat de
Waffern het huis in brand
gegeven hadden. Het was een
vast stenen vrygloed.

We lyn tot = ik nu opgelopen tot
dabina donder en ben gebuind.

Pauw.

Monday 15 April

We waren al vryg wakker.

Op stigat houken RS nu in den
scholen. Was die vandaag

Huw enen wisten we eerst niet, totdat
ik in een paar jonge mannen
in overalls oefende. Ze hadden een
machine gevonden, net en een band
om de arm. Al gauw hadden we
door dat het op oefening ronige
beweging was of te wel de N.B.S.

(Vreemde Begravingsaartschijf aldaar
Meest en heren, Hulde!)
Gauw van zicht en een veer
vondgelezen. Van leden
mocht men nie niet, maar vooral
vooraan mensen voor de ramen
By die eerste post dat een N.B.S. man
sporen in een van ons al tyd op
de loopgryde vlieghuis spelden
offerde om ~~haar~~ ^{fin} leed om
die arm vast te maken.
Hij verleed dat de machine gevallen
was geladen rugzwaar want door
de drukken. Hij man was
D. vries Goelestra.

Op een gegeven moment hoorde
een proppig mannen de bug op.
Uit de handen N.B.S. Banden van

en aan de kop liep, met grote passen,
dt. Bearde Baller. Enghanderen
maar te veel dan ons volden ons
2 muzieken Canaderen hadden verwacht.